

[Valdemar Thomsen.]

fører for Venstre ved Lovforslagets første Behandling, som naturligt var, at Partiet ikke vilde medvirke til en Lovgivning af den Art, medmindre Regeringen vilde gaa med til en vidtrækkende og dybtgaaende Indsats til Højnelse af Prisniveauet, til Billiggørelse af Pengene, til at øge Værdien i Kronetal af vor Eksport samt til Mindskelse af Skattetrykket for alle Landejendomsbesiddere. Maa jeg spørge, specielt Landmændene i Partiet: Hvad kan Grunden være til, at Venstre ikke indtager et lignende Standpunkt ved denne Lejlighed, men overlader til Det frie Folkeparti at tale Landbrugets Sag?

Resultatet i 1933 blev, som bekendt, at Ejendomsskatterne nedsattes med ca. 20 Mill. Kr., og Mønten blev sænket, ikke til 22,50, som det var lovet, men dog til 22,40, og desforuden blev der gennem Krisefonden stillet mægtige Beløb til Raadighed til Billiggørelse af Pengene. Nu i en tilsvarende Situation bliver der ikke det, der kan ligge paa en Negl, til Landbruget, til Trods for de skandaløse Forhold, der hersker, ikke mindst med Hensyn til Fremskaffelse af Arbejdskraft.

Under disse Omstændigheder kan det ikke virke overraskende, naar jeg erklærer, at mit Parti vil stemme imod det foreliggende Lovforslag. Vor Afstemning maa ikke opfattes som Modstand mod Arbejdslønnens Højde, men som en bestemt Protest mod, at Storindustrien og Højfinansens fortsat faar Lejlighed til at udbytte det arbejdende Folk og specielt Landbruget.

Gregersen: Jeg har tidligere udtalt, at vi var imod, at Rigsdagen skulde fastsætte Lønnen i Erhvervene. Det Forslag, der var til Behandling dengang, er nu ændret saaledes, at dette heller ikke bliver Tilfældet, og saaledes som Forholdene ligger og ud fra de Betragtninger, jeg gjorde gældende om, at vi aldrig havde anerkendt de to Hovedorganisationers Ret til at føre Krig med hinanden ubegrænset, saaledes at det gik ud over Trediepart, og i Henhold ogsaa til vor Stilling ved Konflikten i 1934, hvor vi ogsaa stemte for den tvungne Voldgift, skal jeg anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Aksel Larsen: Ordførerne for Forligspartierne har været rørende enige om at fremhæve, at nu burde man ikke debattere Sagen, nu burde man se at slutte af. Jeg kan naturligvis godt forstaa, at man fra

de Sider har saa travlt med at naa til Ende med Nattens Gerninger, men paa den anden Side maa man undskylde, vi, som har været holdt uden for alle Forhandlingerne — jeg vil ikke dermed sige, at vi nærer noget særlig brændende Ønske om at være med i den Slags Forhandlinger —, vi maa vel have Lov til her at sige vor Mening om den Skifting, der er kommet ud af Forhandlingerne.

Jeg mener ikke, der er Grund til at gøre nogen Blæst af det, „Social-Demokraten“ skriver i Dag; det er vi saa vant til, at man fra det Hold fremstiller Forholdene stik modsat af, hvad de er i Virkeligheden, fordi den socialdemokratiske Presse nu engang synes at have sat sig som Maal at forvirre og fordumme Arbejderne. Men det, vi maa beskæftige os med, er, som det ogsaa er indrømmet af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, at det her foreliggende Lovforslag, som er vedtaget i Landstinget, betegner en fuldstændig Kapitulation fra Regeringens Side, en Løben fra alle dens mere eller mindre stolte Standpunkter under de forløbne to Dages Debat. Der er overhovedet intet tilbage af Regeringens oprindelige Forslag ud over den lillebitte Fjer i Hatten, at i den Voldgiftsret, som skal fungere, faar en Repræsentant for Forligsinstitutionen Plads.

Det bekræftes altsaa til 100 pCt., at det var rigtigt, hvad jeg sagde om den Glidebane, Regeringen var kommet ind paa, om de Udsigter, der aabnedes, om de Muligheder, der var for en Udvej af Situationen. Det hedder i det Lovforslag, der i Løbet af kort Tid vil blive ophøjet til Lov, udtrykkeligt, at der skal gennemføres tvungen Voldgift efter de Grundlinier, som Venstre foreslog her i Tinget ved det oprindelige Lovforslags anden Behandling. Man har den foreløbige Afregning — der staar ikke, efter hvilken Betaling den skal foregaa, men det maa formodentlig være i Henhold til de hidtil gældende Lønninger; jeg vil dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa en teknisk Mangel ved Lovforslaget. Derefter staar der, at der skal optages nye Forhandlinger, og hvis disse Forhandlinger ikke fører til et Resultat inden for en given Tidsfrist, skal Voldgiftsretten træde i Funktion. Alt sammen Tanker, som var nedlagt i Venstres Forslag, og som nu skal ophøjes til Lov, det vil sige, at Regeringen fuldstændig har kapituleret.

Det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen holder en begrædelig Tale om Magt og Ansvar. Den Tale skulde det ærede Medlem have holdt noget før,